

Паниум — Рақами Бисту Як

Ҳаракат ба сӯи қонуни якшанбе дар замини ҷалолёфта

Jeff Pippenger

2026-03-05

Таърихе, ки аз ояти шонздаҳ то бисту дуи Дониёл ёздаҳ идома меёбад, бо тимсоли қонуни якшанбе оғоз ёфта, бо ҳамон ба анҷом мерасад. Оғоз ва анҷоми яксонӣ ин хат, нишони Масеҳро ҳамчун Алфа ва Омега муайян менамояд. Аз лиҳози набавӣ, ин тақозо мекунад, ки ояти шонздаҳ бо ояти бисту ду мувофиқ карда шавад. Вақте ки ин анҷом дода мешавад, таърихи замини ҷалол, чунон ки бо хати Маккабиён муаррифӣ шудааст, ба дохили таърихи оятҳои даҳ то понздаҳ интиқол меёбад.

Маккабиён

Шӯриши Маккабиён бисту ду солро муаррифӣ мекунад, ки дар соли 1776 оғоз ёфта, замоне ба поён расид, ки Иёлотӣ Муттаҳида дар соли 1798 шашумин подшоҳии нубуввати Китоби Муқаддас гардид. Ин рақами бисту дуо ҳамчун таърихе муайян месозад, ки бевосита ба замони охир дар соли 1798 пайваस्त аст, ки ояти чихили Дониёл ёздаҳ аз ҳамон ҷо оғоз меёбад.

Муносибати шумораи бисту ду бо соли 1798 муҳим аст, то муайян карда шавад. Шӯриши Маккабиён, ки ба таври намунавӣ инқилоби Амрикоро ифода мекунад, ҳар ду инқилоби замини ҷалолро (айнӣ ва рӯҳонӣ) ҳамчун инқилобҳои ҳамоҳанг месозад, ки ҳокимияти давлатии Салевкиён ва подшоҳони Аврупо, инчунин ҳокимияти калисоии Юнон ва Румро рақам карданд. Дар ҳар ду шаҳодати таърихӣ Юнон ва Рум подшоҳи шимолро намоёндагӣ мекарданд.

Хати Маккабиён дар ояти бисту сеюм ифода ёфтааст, аммо он таърихеро намоёндагӣ мекунад, ки 33 сол пас аз Паниюми ояти понздаҳум оғоз гардид ва каме бештар аз сад сол пеш аз Помпей дар ояти шонздаҳум буд. Ин хат бо ҳукми салиб анҷом меёбад, ҳукме ки то соли 70 милодӣ идома ёфт, ҳарчанд он давраи ҳукм дар ояти бисту дуо танҳо ҳамчун салиб муайян шудааст. Аз нигоҳи нубувватӣ, хати Маккабиён, ки сарзамини ҷалолмандро аз 1776, сипас 1798 бо сулолаи Ҳасмонӣ ва баъдан сулолаи Ҳирӯдӣ то салиб ва соли 70 милодӣ намоёндагӣ мекунад, дар ояти бисту дуо анҷом меёбад ва он бо бисту ду сол аз 1776 то 1798 оғоз меёбад. Он бисту ду сол аз 1776 то 1798 инчунин бисту ду соли аз 11/9 то 2023-ро тимсол мекунад, ки дар Дониёл даҳ ҳамчун бисту ду рӯз тимсол шуда буд. Хати Маккабиён бо «бисту ду» оғоз меёбад ва бо «бисту ду» анҷом меёбад.

Чор ҳокими Румӣ

Оятҳои шонздаҳ то бисту ду мустақиман чор ҳокими Румро муайян мекунанд ва дар дохили ин оятҳо хатти дигареро намоёндагӣ менамоянд. Хатти Маккабиён бар асоси усули «такрор ва тавсеа» мутобиқ гардонда мешавад, ва хатти Рум бевосита дар ин оятҳо намоёндагӣ

шудааст. Помпей ду моненаи аввали аз се монена ро мағлуб кард, дар ҳоле ки Рум дар ҷанги Актиум дар соли 31 то милод ҳамчун подшоҳии ҷорум дар пешгӯии Китоби Муқаддас ба тахт баромад. Пас аз ӯ Юлий Қайсар, Август Қайсар ва Тиберий Қайсар омаданд. Помпей як генерал буд, ва се рамзи охири ҷамчун императорон ба ҷам пайвастанд.

Охири аз ҷор ҳоким дар ояти бисту ду, он ҷо ки Масеҳ маслуб карда шуд, мемирад; бинобар ин, мо бояд охири аз он ҷор ҳокими Румро ба қонуни якшанбеи ояти шонздаҳ баргардонем. Вақте ки мо ин тавр мекунем, Помпей намоёндаи нахустини ҷор аломати роҳ хоҳад буд, ки дар он аломати роҳи ҷорум ва ниҳой бо қонуни якшанбеи ояти шонздаҳ мутобиқат мекунад. Ояти шонздаҳро Тиберий Қайсар намоёндагӣ мекунад, ва ҷанги Панийум дар ояти шонздаҳро Август Қайсар намоёндагӣ мекунад, ҷанги Рафия дар ояти ёздаҳ Юлий Қайсар хоҳад буд; ҳамина тавр Генерал Помпей ҳамчун ояти даҳ ва 1989 ишора мегардад.

Ин муайян месозад, ки «таърихи пинҳон»-и ояти ҷиҳилуми Дониёл ёздаҳ — таърих аз ғурупошии Иттиҳоди Шӯравӣ дар соли 1989 то қонуни якшанбе дар ояти ҷиҳилу якум — тавассути се ҳатти пешгӯӣ, ки дар таърихи муаррифишуда дар ояти даҳ то бисту се пайдо мешаванд, ифода ёфтааст. Маккабиён, ҳокимони Рум ва се ҷанги қувваҳои вақилонаи Рум.

Ин бори сеюм аст, ки ман назди шумо меоям. «Ҳар суҳан бо даҳони ду ё се шохид собит карда шавад». 2 Қўринтиён 13:1.

Се ҷанги ниёбатӣ

Ояти даҳум анҷоми ҷанги ҷоруми Сурияро, ки аз соли 219 то 217 пеш аз милод рух дод, нишон медиҳад, ҳангоме ки Антиохи III Магнус (Бузург) худро барои ҷанги ояти ёздаҳум аз нав омода сохт, яъне ҷанги Рофия, ки онро Юлий Қайсар намоёндагӣ хоҳад кард. Ояти даҳум ғурупошии Иттиҳоди Шӯравиро дар соли 1989, ҷунон ки дар ояти ҷиҳилум намоёндагӣ шудааст, муайян мекунад, ва Помпей бо он таърих мутобиқат дорад. Ояти шонздаҳум тасхири замини ҷалолманди Яхудоро намоёндагӣ мекунад, ки қонуни якшанберо дар Иёлоти Муттаҳида тимсол месозад, аммо Помпей ҳамчунин бо соли 1989 мутобиқат дорад, ва дар соли 1989 Руми муосир нахустин моненаи худро фатҳ кард, вале бо ин амал, ҳамзамон Амрикои протестантиро низ аз ҷиҳати рӯҳонӣ фатҳ намуд, ҳангоме ки Роналд Рейганро фирефта кард, то бо замини ҷалолманд иттиҳоди махфӣ барқарор созад. Иттиҳод бо ғоҳишаи Рум аз ҷониби подшоҳ, фиски рӯҳониро ифода мекунад.

Соли 1989 он ҷоест, ки ғоҳишаи Рум аз ҳафтад соли худ оғоз мекунад, то берун ояд ва бо ҳамаи подшоҳони замин зино намояд. Аввалин подшоҳ Иёлоти Муттаҳида дар соли 1989 аст, зеро Иёлоти Муттаҳида ҳамчунин бо Аҳъоб намоёндагӣ мешавад, ки бо Изобал издивоҷ карда буд; ва ӯ ғоҳишаи Сӯр аст дар Ишаё бисту се.

Ва дар он рӯз воқеъ хоҳад шуд, ки Сур ҳафтад сол фаромӯш карда хоҳад шуд, мувофиқи айёми як подшоҳ; ва баъд аз анҷоми ҳафтад сол Сур мисли ғоҳиша суруд хоҳад хонд. Барбатеро бигир, гирди шаҳр бигард, эй ғоҳишаи фаромӯшшуда; оҳанги ширин бисоз, сурудҳои бисёр бихон, то ки ба ёд оварда шавӣ. Ва баъд аз анҷоми ҳафтад сол воқеъ

хоҳад шуд, ки Худованд ба Сур таваҷҷуҳ хоҳад намуд, ва вай ба музди худ боз хоҳад гашт, ва бо ҳамаи мамлакатҳои ҷаҳон бар рӯи замин зино хоҳад кард. Ишаё 23:15–17.

Фоҳиша дар «вақти поён» дар соли 1798, вақте ки захми марговари худро гирифт, чунон ки дар ояти чихилуми Дониёл ёздаҳум тасвир шудааст, фаромӯш карда шуд. Дар «вақти поён» дар соли 1989 вай давраи шифо ёфтани захми марговари худро оғоз мекунад, ба воситаи зино кардан бо он подшоҳӣ, ки нахустин шуда нишони қудрати ӯро маҷбуран ҷорӣ хоҳад кард. Он подшоҳӣ ба воситаи Аҳъоб ва ба воситаи Фаронса намоёндагӣ шуда буд, ки папагиро дар соли 538 бар тахти замин нишонд ва нахустин подшоҳии пешсафе буд, ки аз болоравии қудрати папагӣ пуштибонӣ кард. Аз ин сабаб, онҳо «нахустзодаи калисои католикӣ», ҳамчунин «духтари бузурги калисои католикӣ» номида мешаванд. Ҳам Фаронса ва ҳам Аҳъоб ҳар ду ба нақши Иёлоти Муттаҳида аз соли 1989 то қонуни якшанбе шаҳодат медиҳанд.

Дар Ишаё боби бисту се, фоҳишаи Сур, ки ҳамон фоҳишаи Ваҳйи боби ҳабаҳ аст, ва бар пешонии ӯ «Бобили Бузург» навишта шудааст. Он барои таърихи Иёлоти Муттаҳида, ки аз соли 1798 оғоз меёбад, «фаромӯшшуда» аст, вақте ки папагӣ аз подшоҳии панҷуми пешгӯии Китоби Муқаддас, яъне ҳайвони баҳрии Ваҳйи боби сездҳ, будан бозмонд. Сипас Иёлоти Муттаҳида нақши худро ҳамчун подшоҳии шашуми пешгӯии Китоби Муқаддас, ҳамчун ҳайвони заминии Ваҳйи боби сездҳ, оғоз намуд. Ниҳоят, Иёлоти Муттаҳида подшоҳи аслии даҳ подшоҳи Ваҳйи боби ҳабаҳ мегардад. Таърихи рамзии як давраи «ҳафтод сол», яъне «рӯзҳои як подшоҳ», он ҳафтод солро ифода мекунад, ки Бобил ҳамчун подшоҳии якуми пешгӯии Китоби Муқаддас ҳукмронӣ кард. Ин намунаи таърихи Иёлоти Муттаҳида аз соли 1798 то қонуни якшанбе мебошад, ки дар он хатти берунаи таърихи Амрико бо шоҳи ҷумҳуриҳо ва хатти дохилӣ бо шоҳи протестантӣ ифода мешавад. Ин ду шоҳ, ки дили Конституцияро, ки ҷудоии давлатдорӣ ва калисодориро таъмин мекунад, намоёндагӣ мекунанд, мавзӯи ояндаи Амрико мебошанд.

Ҳафтод сол барои он фоҳишаи Сур нишона гузошта шудааст, то ки фаромӯш гардад; пас, аз замони интиҳо дар соли 1989 то қонуни якшанбе, вай ба суруд хондан оғоз мекунад. Ӯ бо иттиҳоди махфӣ оғоз намуд, ҳангоме ки дини Амрикои протестантиро тасарруф кард ва бо фурӯпошии Иттиҳоди Шӯравӣ сохтори сиёсии подшоҳи ҷанубро сарнагун сохт. Давраи ҳафтодсолае, ки дар таърихе ба анҷом мерасад, ки дар он Антиохуси Бузург дар миёнаи як давраи ҳабаҳсола меистад, ки ба даҳ ва ҳафт тақсим шудааст ва ҳангоми зарб кардан ба «ҳафтод» баробар мегардад. Дар оғози дусаду панҷоҳ соли берунӣ, ки миёни Рафия ва Паниум анҷом ёфт, пешгӯии замони дохилии дусаду сесадсола бо «ҳафтод» ҳафтае оғоз меёбад, ки бар қавми Дониёл муқаррар шудааст. Дар анҷоми он ҳафтод ҳафта, дар соли 34 милодӣ, Исроили қадим абадан аз ҷониби Худо ҳамчун қавми баргузидаи аҳди Ӯ талоқ дода шуд, ва Худо он гоҳ бо арӯси масеҳии Худ ба никоҳ даромада буд ва он гоҳ ба сӯи ғайрияҳудиён дасти даъват дароз мекард.

207 то милод, Антиохус дар миёни «ҳафтод» меистад ва анҷоми мақоми миллати баргузидаи подшоҳии худро ҳамчун «замини ҷалол» муайян мекунад, ки дар он Ӯ интиҳоб намуд, то Исроили муосирро барпо созад. Поёни Иёлоти Муттаҳида ҳамчун подшоҳии

шашум дар қонуни якшанбе, поёни «ҳафтод соли» Ишаъест. Хатти дусаду панҷоҳсолаи Антиохус анҷоми муҳлати имтиҳонро барои шоҳи ҷумҳуриҳои Иёлоти Муттаҳида, андаке пеш аз қонуни якшанбеи ояти шонздаҳум, муайян мекунад. Ду ҳазору сесад сола, ки ҳангоме поён ёфт, ки доварӣ 22 октябри соли 1844 оғоз гардид, намунаи он аст, ки доварӣ дар қонуни якшанбе қай ба поён мерасад. Ду ҳазору сесад сол бо ҳафтод ҳафта оғоз меёбад, ки анҷоми Исроили айнӣ ҳамчун қавми баргузидаи Худоро муайян мекунад. Поёни тамоми давраи ду ҳазору сесадсола бо анҷом ёфтани ҳаракати протестантӣ ба поён мерасад, дар ҳоле ки ҳаракати адвентӣ то қонуни якшанбе идома меёбад. Вақте ки дари бастаҳои соли 1844 тақрор мешавад, дарҳо бар шоҳи ҷумҳуриҳо, шоҳи протестантӣ ва ҳайвони ҳукуматӣ баста хоҳанд шуд.

Барои он ки Антиохус дар миёни давраи даҳ ва ҳафт истода бошад, ин маънои онро дорад, ки ӯ дар поёни муҳлати озмоишии худ меистад. Муҳлати озмоишӣ барои ҳукумати Иёлоти Муттаҳида, ки ҳамон ҳайвони замин аст, ҳангоми қонуни якшанбе ба поён мерасад, аммо муҳлати озмоишии шоҳи ҷумҳуриҳо пеш аз қонуни якшанбе ба поён мерасад.

Исо ба вай гуфт: «Ба ту намеғоям: То ҳафт бор, балки: То ҳафтод маротиба ҳафт бор».
Матто 18:22.

Ибораи «ҳафтод карат ҳафт» ягона мавридест дар Китоби Муқаддас, ки дар он ададҳо ба чунин тарзи зарбӣ ифода шудаанд. «Ҳафтод карат ҳафт» ҳамон чорсаду навад сол аст, ки барои қавми Дониёл «муайян» гардида буд. Он ҳамон ҳафтод ҳафтаест, ки ду ҳазору сесадро оғоз мекунад, ва дар поёни дусаду панҷоҳ сол аз ҳамон нуқтаи оғоз, Антиохус ба миёни даҳ ва ҳафт мерасад. Антиохуси Бузург дар он ҷо дар амалҳои охирини достони худ дар драмаи муқаддаси муборизаи бузург мавқеи худро мегирад.

Дарвозаи бастаи соли 1844 дарвозаи бастаи қонуни якшанbero ифода мекунад, ва пеш аз қонуни якшанбеи ояти шонздаҳум як давраи ҳафтсола оғоз меёбад, ки бо Антиохус анҷоми подшоҳии ӯро нишон медиҳад, ва сипас подшоҳии ӯ дар поёни он ҳафт сол ба анҷом мерасад. Давраи ҳафтсола вақти озмоиши ҳайкали ваҳшро ифода мекунад, ва ин давра аз қонуни нахустини якшанбеи соли 321 оғоз меёбад. Пеш аз қонуни нахустини якшанбе, ки намунаи қонуни охирини якшанбе аст, як давраи даҳсола вучуд дорад, ки бо як фармон оғоз меёбад. Дар «фармони» соли 313 озмоише, ки бо даҳ сол ифода шудааст, оғоз меёбад; сипас Антиохус нахустин қонуни якшанbero қабул мекунад ва муҳлати имтиҳони шоҳи ҷумҳуриявӣ ба анҷом мерасад. Дар поёни он ҳафт сол, Паний ва қонуни якшанбе фаро мерасанд ва боиси ҷудоии шарқ ва ғарб дар соли 330 мегарданд.

Помпей

Помпей дар ояти шонздаҳум замини ҷалолро тасхир кард, аммо дар давраи дусола аз соли 65 то 63 пеш аз милод, Помпей, дар иҷрои Дониёл 8:9, дар воқеъ «шарқ»-ро ва «[замини ҷалол]»-ро тасхир намуд, ва ба ин васила тасхири дугонаеро, ки дар ояти чихилум ва соли 1989 зикр шудааст, намунавор сохт.

Монеаи сеюми Рими бутпараст аз қониби Қайсари Августус анҷом дода мешуд, ки барои ташкили нахустин Триумвирати расмӣ Рум маъруф аст ва аввалин иттиҳоди сегонаи расмиро дар Рум намояндагӣ мекунад. Маҳз дар марҳалаи сеюми роҳнамоҳои раҳбарони Рум аст, ки иттиҳоди сегона дар таърихи Рум ба таври расмӣ нишонгузори мегардад. Маҳз дар қонуни якшанбе дар ояти шонздаҳ аст, ки иттиҳоди сегонаи аждаҳо, ҳайвон ва набии козиб барқарор мегардад, ва он гоҳ парандаи шарорат, чунон ки Закарьё баён кардааст, бар чойи худ дар Шинар бозгардонида мешавад.

Августус Қайсар нахустин Триумвирати расмӣ Румро ташкил кард, аммо муаррихон онро Триумвирати Дувум меноманд, зеро Юлий Қайсар низ триумвирате ташкил карда буд, вале он триумвирати расмӣ ҳукумати Рум набуд. Муносибати Юлий ва Августус Қайсар, ҳамчун рамзҳои иттиҳоди сегонаи аждаҳо, ҳайвон ва набии козиб дар қонуни наздикомадаи якшанбе, чунин намунагузори шудааст: Юлий дар оғози ҳаракат барои таҳмили қонунгузориҳои якшанбе ва Августус дар анҷоми он. Ин муносибати нубувватӣ ҳамчунин бо муҳосираи Сестий дар соли 67 ифода мешавад, ки баъд аз он муҳосираи Титус фаро расид. Юлий Сестий аст ва Августус Титус аст. Юлий ва Августус иттиҳоди сегона ۱) намояндагӣ мекунанд ва Сестий ва Титус муҳосираро намояндагӣ мекунанд.

Даврае, ки ҳаракати қонуни якшанбе ба таври нубувватӣ дар соли 313 оғоз меёбад, ба фармони Милан рост меояд. Сипас, дар соли 321, дар нуқтаи миёнаи давраи ҳабадҳосола, нахустин қонуни якшанбе ба миён меояд. Қадами сеюми тақсими подшоҳӣ ба шарқ ва ғарб, ки рамзи тақсимшавӣ дар Иёлоти Муттаҳида миёни онҳое мебошад, ки нишони ҳайвонро ё мӯҳри Худоро қабул мекунанд, ва онҳое ки қабул намекунанд, соли 330 буд. Як силсила қонунҳои якшанбе вучуд дорад, ки ба як қонуни якшанбе меорад, ва соли 321 нахустин қонуни якшанберо ифода мекунад, ки ба охири қонуни якшанбеи соли 330 мебарад.

Бар ҳилофи дусаду панҷоҳ соли Антиохус, дусаду панҷоҳ соли Нерон давраи ҳаштсоларо, нуқтаи миёнаи қонуни якуми якшанберо ва сипас нӯҳ солро муайян месозад. Хат бар хат, Антиохус ва Нерон ду давраро муайян мекунанд, ки бо се аломати роҳ намояндагӣ шудаанд. Дар ҳар ду хат аломати аввала ва охири яксонанд: фармоне дар оғоз, ки бо издивоҷе нишон дода шуд, ки бо талоқ анҷом ёфт, ва ҷанг миёни подшоҳи шимол ва подшоҳи ҷануб дар оғоз ва анҷом. Қонуни якуми якшанбе аз соли 321, ки дар миёна қарор дорад, бояд ҳамон ҷо бошад, ки Антиохус истодааст. Ў дар анҷоми як раванди озмоиш, ки бо даҳ сол ифода шудааст, истодааст, ва он раванди озмоиш Антиохусро ҳамчун ҳаштуме, ки аз ҳафт аст, зоҳир месозад, ҳангоме ки ӯ сурати ҳайвонеро ба вучуд меоварад, ки ҳамон ҳаштуми аз ҳафт аст. Ҳамзамон, яксаду чилу чаҳор ҳазор низ аз як раванди озмоиш мегузаранд ва аз калисои ҳафтуми Лоудикия ба калисои ҳаштум ва Филадельфия табдил меёбанд.

Дар қонуни нахустини якшанбе барпо гардидани сурат оғоз меёбад ва дар қонуни якшанбеи Ваҳй боби сенздаҳ, ояти ёздаҳ, ба анҷом мерасад, — ояте ки оғози Иёлоти Муттаҳидаро ҳамчун барра бо анҷоми он ҳамчун аждаҳо муқоиса менамояд. Сенздаҳ рамзи исён аст, ва рамзи исён дар заминаи ояти ёздаҳ — ва сухан гуфтани Иёлоти Муттаҳида ҳамчун аждаҳо — нишони ваҳшӣ мебошад; дар ҳоле ки рамзи касоне ки мӯҳри Худоро доранд, адади ёздаҳ аст. Ваҳй 13:11 чудо шудани касонеро, ки нишони ваҳширо қабул мекунанд ё мӯҳри

Худоро, дар қонуни якшанбе, ҳангоме ки Иёлоти Муттаҳида ҳамчун аждаҳо сухан мегӯяд, муайян месозад.

Вақти озмоиши сурати ҳайвон нишонаҳои мушаххасе дорад, ки омадани онро муайян месозанд ва ҳамзамон анҷоми онро низ намунавор нишон медиҳанд. Аз Нӯҳ то иди карнайҳо Худо ҳеҷ гоҳ тағйир намеёбад; Ё ҳамеша пеш аз фаро расидани он як давраи озмоишро эълон менамояд. Эълонҳои Ё дар каломии набавии Ё ёфт мешаванд. Аксари адвентистон (чунин мепиндорам) намедонанд, ки дар вайроншавии Ерусалим ду муҳосира вучуд дошт, ё ин ки рӯзи ҳалокати ниҳой айнан ҳамон рӯзи сол буд, ки Набукаднесар бори аввал — дар вақти алфа — Ерусалим ва маъбадро вайрон карда буд. Шояд онҳо ҳамчунин огоҳ набованд, ки муҳосираҳо дар идҳои муқаддас оғоз ёфта, дар як иди муқаддас ба поён расиданд, ё ин ки давраи муҳосира сеюним сол буд. Агар онҳо ин воқеиятҳоро надонанд, пас ба назар мерасад, ки онҳо нахоҳанд дид, ки Юлий Қайсар оғози вақти озмоиши сурати ҳайвонро дар комилтарин намоиши он нишон медиҳад. Манзури ман аз «намоиши комилтарин» иҷрошавии ниҳоии он аст.

Ҳамин давра аз соли 1888 то қонуни якшанбе тасвир шудааст, ва сипас боз аз 11 сентябр то қонуни якшанбе, вале иҷрои комили давраи нубуввати барпо намудани сурати ҳайвон, чунон ки аз ҷониби Константино Бузург дар давраи аз 313 то 330 намояндагӣ шудааст, аз раёсати президенти ҳаштум аз замони охир, яъне аз соли 1989, оғоз меёбад.

Аз қонуни якшанбеи аввал давраи озмоиш оид ба шанбе ва якшанбе дар фосилаи густариш меёбад, ки бо ҳафт соли Антиохус муаррифӣ шудааст. Ҳафт соли хати Антиохус, ки ба нух соли хати Нерӯ зарб мешавад, баробари шасту се мегардад, ва дар соли 63 пеш аз милод Помпей замини ҷалолро тасхир кард, дар иҷрои ояти шонздаҳуми Дониёл ёздаҳ. Дар вақти қонуни якшанбе нух подшоҳ Иёлоти Муттаҳидаро ҳамчун подшоҳи бартари даҳ подшоҳ эътироф хоҳанд кард, ки мувофиқ мешаванд подшоҳии худро ба фоҳишаи Сур бидиҳанд, ва он гоҳ ӯ бо ҳамаи подшоҳони замин зино хоҳад кард.

Мувофиқи сохтори нубуввати масали даҳ бокира, издивочи ҳайвон ва набиҳои козиб дар соли 1989 анҷом ёфт, аммо дар қонуни якшанбе ин издивоҷ комил мегардад. Як фрактали он таърих давраи доварии зиндагон аст, ки дар соли 2001, дар 11-уми сентябр, оғоз ёфт. Аз он лаҳза то қонуни якшанбе, замони имтиҳони сурати ҳайвон, ки ҳамчунин замони мӯҳригузори яксаду чилу чор ҳазор аст, доварӣ бар қавми аҳди Худо ва бар замин, ки онҳо дар он дар иҷроси пешгӯии аҳди Иброҳим сокин шудаанд, анҷом меёбад. Дар он давра калисои Лоудикийи Адвентистони рӯзи ҳафтум доварӣ мешавад, ва сипас онҳое, ки худро бокираҳо мешуморанд, доварӣ мешаванд. Пас, шоҳи протестанти доварӣ мешавад, ва он дар он давра доварӣ мешавад, ки дар он аввал ҳизби демократии шоҳи ҷумҳуриявӣ доварӣ мешуд то соли 2024, вақте ки акнун доварии ҷумҳуриҳои шоҳи ҷумҳуриявӣ чараён дорад. Ҳукумати конститусионӣ ҳамон ҳайвоне аст, ки ду шохро мебардорад ва дар қонуни якшанбе доварӣ мешавад.

Аз соли 1989 то қонуни якшанбе, ин дар як фрактал аз 11 сентябр то қонуни якшанбе намояндагӣ мешавад, аммо иҷрои комили барпо шудани сурати ҳайвон дар президенти

ҳаштум, ки аз ҳафт аст, мебошад. Ҳабдаҳ соли Нерон як фрактали таърихи аз 11 сентябр то қонуни якшанбе мебошад. Ҳабдаҳ соли Антиѐхус низ ҳамон аст. Издивочи Рейган ва иттиҳоди махфӣ бо иттиҳоди ошкоро дар давраи президенти ҳаштум ба камол мерасад. Аввалини издивоҷҳои алфа ва омега бо Қонуни Патриот дар соли 2001 рамзгузорӣ шуд, вақте ки қонуни англисӣ ба қонуни румӣ тағйир дода шуд. Издивочи фармони Милан оғози иҷрои комили барпо шудани сурати ҳайвонро нишон медиҳад. Сохтори он бар асоси сохтори издивочи даҳ бокира бунёд ёфтааст ва издивочи тақаллубиро намоёндагӣ мекунад, ки дар чараёни издивочи ҳақиқӣ рух медиҳад.

Давраи озмоиши сурати ҳайвон «имтиҳон»-еро ифода мекунад, ки мо бояд онро пеш аз он ки «мӯҳр зада шавем» пас гузаронем. Хонаи Худо нахуст доварӣ мешавад, ва сипас, ҳангоми қонуни якшанбе, онҳое ки берун аз хонаи Худо ҳастанд, доварӣ мегарданд. Давраи доварию ниҳой ҳам дар хонаи Худо ва сипас дар миёни анбӯҳи бузург, аз қонуни аввали якшанбе оғоз меёбад. Дар Иёлоти Муттаҳида қонуни аввали якшанбе хоҳад буд, ки оғози иҷрои комил ва ниҳоии давраи озмоиши сурати ҳайвонро нишон хоҳад дод, ва он баъдан бо ҳамон қонуни якшанбе, ки Ваҳй 13:11-ро ба ҷо меоварад, ба анҷом мерасад. Он қонуни якшанбе охирин қонуни якшанбе дар замини ҷалол аст. Охирин қонуни якшанбе дар замини ҷалол, аввалин қонуни якшанбе дар ҷаҳон аст, ки вақти озмоиши сурати ҳайвонро барои ҷаҳон муайян мекунад. Вақти озмоиши ҷаҳон аз қонуни якшанбе дар Иёлоти Муттаҳида, дар ояти ёздаҳуми боби сздаҳум, оғоз меёбад. Вақте ки Иёлоти Муттаҳида дар қонуни якшанбеи ба зудӣ фарорасанда ҳамчун аждаҳо «сухан мегӯяд», ояти дувоздаҳум ва оятҳои баъдии он боб вақти озмоиши ҷаҳонии сурати ҳайвонро ифода мекунад.

Ба ҳамин сабаб, дидани пешгӯии дусад панҷоҳсолаи Нерӯн, ки бо ҳабдаҳ соли анҷом меёбад, ки аз фармони соли 313 оғоз мешавад, баъдан бо аввалин қонуни якшанбе дар соли 321 ва сипас бо ҷудошавии шарқ ва ғарб дар соли 330 пайравӣ мегардад, аҳамияти муҳим дорад. Се қадами хати Нерӯн ба таъкибот марбутанд; Нерӯн рамзи таъкибот аст ва давраи 250-сола калисои Смирноро муаррифӣ мекунад, ки дар соли 313, ҳангоме ки калисои созишкорӣ фаро расид, ба анҷом расид. Қадами сеюм анҷоми як подшоҳиро нишон медиҳад; бинобар ин, ҳангоми татбиқ шудан ба Иёлоти Муттаҳида, он қонуни якшанбе ва гузариш аз подшоҳии шашум ба подшоҳии ҳафтум ва ҳаштумро ифода мекунад. Ҳангоми татбиқ шудан ба ҷаҳон, нишонаи сеюми роҳ баста шудани давраи имтиҳони инсонро нишон медиҳад, ки онро баста шудани давраи имтиҳон барои Иёлоти Муттаҳида дар оғози давраи озмоиши ҷаҳонӣ вобаста ба сурати ҳайвони ваҳшӣ пешакӣ намунавор гардонида буд.

Аз ҳамин сабаб Августус Қайсар, сеюмин аз ҷаҳор ҳокими Рум, ки ба қонуни якшанбе меоваранд, ва дар ояти бисту дувум бо салиб рамзгузорӣ шудааст, метавонад салибро намоёндагӣ кунад, ҳарчанд пас аз ӯ Тиберияс меояд, ки ӯ низ салибро намоёндагӣ менамояд. Давраи имтиҳони сурати ҳайвон озмоиши дуҷониба аст, ки аввал замин ва сипас баҳро меозмояд. Замин Иёлоти Муттаҳида аст ва баҳр ҷаҳон.

Санҷиши сурати ҳайвон ба дугонагии аломатҳо меоварад; ки дар он ҷо алфаи давраи дуҷум ҳамчунин омегаи давраи аввал аст. Соли 321 аввалин қонуни якшанбе дар таърихи нубувватӣ буд, ва дар он ҳабдаҳ соли ки замони санҷиши сурати ҳайвонро муайян мекунад,

321 аввалин қонуни якшанбе дар Иёлотӣ Муттаҳида аст, ки ба қонуни якшанбеи омегавии замони санҷиши сурати ҳайвон дар замини ҷалол мебарад. Бо вучуди ин, 321 ҳамчунин аввалин қонуни якшанбе барои ҷаҳон аст, бинобар ин соли 321 миёнаи ҳам оғози замони санҷиши сурати ҳайвон ва ҳам анҷоми онро нишон медиҳад. 313 ибтидо аст, ва ибтидо фармонест, ки тимсоли қонуни якшанбе мебошад. Ҳабаҳ соли Нерон давраеро муайян мекунанд, ки дар он қонунҳои якшанбе то ба баста шудани муҳлати озмоиши инсоният тадриҷан шиддат меёбанд.

Фармон қонуни аввали якшанберо, ки ба анҷоми муҳлати имтиёз меорад, намунасоӣ мекунад. Помпей дар ояти шонздаҳум Яҳудоро гирифт, ки намунаи қонуни якшанберо ифода мекунад, ва Юлий Қайсар аввалин Триумвиратро ташкил дод; гарчанде ки он иттиҳоди сегонаи ғайрирасмӣ буд, таърихнигорон онро ҳамчунон аввалин мешуморанд. Намунасоии Юлий Қайсар аз иттиҳоди сегонаи қонуни якшанбе, Триумвирати расмӣ Август Қайсарро, ки дар пайи он Тиберий дар салиб омад, намунасоӣ мекард. Ҳар чор ҳокими Рум қонуни якшанберо намунасоӣ мекунанд, чунон ки ҳар се қадами ҳабаҳ соли Нерон низ чунин мекунанд.

Помпей ба соли 1989 мувофиқат мекунад; Юлий ба ояти ёздаҳум; Августус ба ояти понздаҳум ва Тиберий ба ояти шонздаҳум. Ҳикояи Юлий дар ин оятҳо юриши ӯ ба Миср ва Клеопатраро дар бар мегирад. Ин таърих аз ҷониби Марк Антоний тақрор мешавад. Марк Антоний генерали асосии Юлий Қайсар дар он замоне буд, ки Юлий бо бисту се захми корд кушта шуд. Бисту се рамзи қонуни якшанбе аст, ва марги Юлий аз бисту се захм подшоҳиест, ки бо қонуни якшанбе ба поён мерасад. Сипас Марк Антоний, Августус Қайсар ва Маркус Лепидас барои қасос гирифтани марги ӯ аввалин Триумвирати расмиро ташкил карданд. Яке аз он қудратҳои сегона, Марк Антоний, қарор буд рӯёриии Юлий бо Миср ва Клеопатраро тақрор кунад.

Новобаста аз он ки Юлий буд ё Марк Антоний, ҳар дуи онҳо рамзҳои Рум мебошанд, ва Клеопатра рамзи Миср ва Юнон буд. Ӯ ҳукмронии юнониро дар Миср намояндагӣ мекард; ҳар ду рамзи аждаҳо буданд, дар ҳоле ки Юлий ва Марк Антоний рамзҳои ҳайвонанд. Клеопатра, ҳамчун зан дар ин муносибат, калӣсо буд, ва ҳамин тавр Юлий ва Марк Антоний давлатро ташкил медоданд. Клеопатра занеро муаррифӣ мекунад, ки ду бор аз ошиқони подшоҳонаи румӣ худ ҷудо мешавад: аввал дар соли 1798 ва сипас дар анҷоми муҳлати имтиёз, вақте ки ба анҷоми худ мерасад ва ёваре нахоҳад дошт. Сукути ниҳонӣ ӯ дар ҷанги Актиум дар соли 31 то милод аст. Ғолиби ҷанги Актиум Августус Қайсар буд; пас мо мебинем, ки Помпей дар Миср мурд, Юлий дар Миср бо Клеопатра рӯ ба рӯ шуд, ва ин дар таърихи Марк Антоний тақрор гардид, сипас Августус Қайсар ин муносибатро дар Актиум ба поён расонд. Актиум қонуни якшанберо муайян мекунад, зеро дар ҷанги Актиум монеаи сеюм барои Рум бардошта шуд, ва Руми бутпарастӣ императорӣ ба ҳукмронӣ шурӯъ кард барои сесаду шаст сол, дар иҷрои Дониёл 11:24.

Помпей ду мамониаи аввалро гирифт, ва Августус сеюмро.

Ва аз яке аз онҳо шохчаи хурде берун омад, ки бағоят бузург шуд сӯи ҷануб, ва сӯи шарқ, ва сӯи замини дилпазир. Дониёл 8:9.

Помпей соли 1989 аст, нахустин аломати марзӣ аз се қудрати сиёсӣ, ки бояд аз ҷониби Рими муосир мағлуб гарданд, ҳангоме ки захми марговари он шифо меёбад. Иттиҳоди Шӯравӣ, ва пас аз он Иёлотӣ Муттаҳида, инчунин Созмони Милали Муттаҳид дар ояти чилу якуми Дониёл ёздаҳ. Ҷанги қудрати папавӣ сиёсӣ ва динӣ аст, ва ба таври нубувватӣ қудрати динии Иёлотӣ Муттаҳида замоне фатҳ карда шуд, ки иттиҳоди махфии Рейган ва поп Жон Поли II ба анҷом расид. Ҳадафи папасолорӣ се монсаи сиёсӣ ва се қудрати диниро дар бар мегирад. Дар соли 1989 яке аз он се қудрати сиёсӣ аз миён бардошта шуд; протестантизм, ҳамчун вожае, ки ба маънои эътироз кардан ба Рим аст, низ аз ҷониби президенти Иёлотӣ Муттаҳида дар ҳамон таърих аз миён бардошта шуд. Се қудрати сиёсӣ Иттиҳоди Шӯравӣ, Иёлотӣ Муттаҳида ва Созмони Милали Муттаҳид мебошанд; ва ҳадафҳои динӣ протестантизм мебошанд, ҳамроҳ бо динҳои гуногуни аждаҳо, ки ҳамаи онҳо рӯҳгарой шумурда мешаванд. Се дине, ки ҷаҳонро ба Армагеддон мебаранд, протестантизми муртад, католикият ва рӯҳгарой мебошанд; ва муборизаҳои дохилии қудрати папавӣ миёни андешаи мухофизакорона ва либералӣ дар дохили калисои онҳо, ҳамроҳ бо ҷудоии католикияти ортодоксӣ, як монсаи динӣ мебошанд, ва ду монсаи дигари динӣ, ки католикият бояд онҳоро мағлуб созад, протестантизми муртад ва рӯҳгарой мебошанд. Протестантизм дар соли 1989 аз миён бардошта шуд.

Агар муборизаҳои дохилии католикизм, тавре ки дар пешгӯии гуногуни католикӣ, ки аз паёмҳои Фотима бармеоянд, тасвир шудаанд, аз кӯшишҳои он барои ғолиб омадан бар қувваҳои диние, ки берун аз дини ҳудӣ ёянд, ҷудо карда шаванд, пас пирӯзии алфои ӯ бар протестантизм иттиҳоди махфии Рейган буд ва пирӯзии омегаи ӯ иттиҳоди ошқори соли 2025 буд. Муборизаҳои ӯ бо калисоҳои православӣ низ аз пирӯзии ибтидоӣ дар соли 1989 то пирӯзии ниҳой дар Паниум тасвир шудаанд.

Помпей бо соли 1989 мувофиқат мекунад, ва ду пирӯзии ӯ бар «шарқ ва замини хушоянд», чунон ки Дониёл онҳоро дар боби ҳаштум ва ояти нӯҳум муайян мекунад, пирӯзии рӯҳонӣ ва сиёсии папиро бар собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ, ва пирӯзии ҳамроҳикунандаи рӯҳониро бар замини ҷалил, яъне протестантизми эътирофшуда, ифода мекунад. Юлий Қайсар дар Рофия мағлуб хоҳад шуд, чунон ки Антиохуси III мағлуб шуд, ва чунон ки Зеленский низ хоҳад шуд. Юлий мавзӯи оятҳои ҳадаҳум то нӯздаҳум аст, ва сипас Августус Қайсар ҳамчун ситонандаи андоз бармеҳезад. Тиберий Қайсар дар вақти салиб ҳукмронӣ мекунад, бинобар ин Тиберий қонуни якшанбеи ояти шонздаҳум аст.

Ин Августусро бо Паниуми ояти понздаҳум мутобиқ мегардонад, ва ҷанги Рофияи ояти ёздаҳумро бо Юлиус. Ҷанги Паниум ҷанги сеюми ҷаҳонӣ аст, ки андаке пеш аз қонуни якшанбеи ояти шонздаҳум оғоз меёбад, вале сипас ба ҷанги Актиум табдил меёбад. Паниум ҷанги заминӣ буд (Иёлотӣ Муттаҳида), ва Актиум ҷанги баҳрӣ буд (ҷаҳон). Августус дар Паниум дар ҳатти ҷаҳор ҳокими Рум намояндагӣ шудааст, ва ӯ дар Актиум роҳбари воқея буд. Дар Паниум Антиохус бо Миср сарукор дошт, ки ҳампаймони Рум буд, ва дар Актиум Августус бо Миср (Клеопатра), ки бо Рум (Марк Антоний) иттифок дошт, сарукор дошт. Ин

маъноӣ онро дорад, ки Помпей то соли 1989 ояти чихилумро намояндагӣ мекунад ва Тиберияс қонуни якшанбеи ояти чилу якумро намояндагӣ мекунад. Юлий Қайсар дар соли 2014, ҳангоме ки ҷанги Украина оғоз ёфт, зухур кард, ҷунонки онро ҷанги Рофия дар соли 217 то милод пешнамун сохта буд.

Ин муайян месозад, ки оятҳои ҳабдаҳ то бисту ду дар соли 1989 оғоз ёфта, бо қонуни якшанбе анҷом меёбанд ва бинобар ин таърихе мебошанд, ки бо «таърихи пинҳонӣ»-и ояти чил мувофиқат дорад. Хати нубуввати Маккабиён низ бо ҳамон як «таърихи пинҳонӣ» мувофиқат мекунад. Хати ҳокимони Рум Руми муосирро, ҳайвони Ваҳӣи шонздаҳ, муайян мекунад, ва хати Маккабиён замини пурҷалол, пайғамбари қозибӣ Ваҳӣи шонздаҳро тасвир менамояд. Хати се ҷанг пирӯзӣ бар подшоҳи ҷануб, аждаҳои Ваҳӣи шонздаҳро муайян мекунад.

Он се хатт се қувваро ифода мекунанд, ки ҷаҳонро ба Ҳармичиддун мебаранд; ва онҳо дар ояти чихил ҳамчун подшоҳи ҷануб, аждаҳо, подшоҳи шимол, ҳайвон, ва аробаҳо, саворагон ва киштиҳо — набии қозиб — муаррифӣ шудаанд. Он се хатт аз ояти даҳ то бисту се се қувваро дар таърихи пинҳонии ояти чихил ифода мекунанд, ки онҳо на бештару на камтар аз як тасвири давомдори ҳамон се мавзӯе нестанд, ки дар таърихи ошқори ояти чихил ифода ёфтаанд.

Ояти Якум

Оятҳои якум то ҷаҳор «замони интиҳо»-ро дар соли 1989 муайян мекунанд, ҳамчунин ҳашт президентҳои Иёлоти Муттаҳидаро аз он нуқтаи оғоз нишон медиҳанд ва бо президенти ҳаштуми ниҳой ва ба маротиб бойтар анҷом меёбанд. Дар ояти ҷорум он подшоҳ подшоҳи ҷаҳон мегардад, ҷунон ки тавассути Искандари Мақдунӣ, подшоҳ Аҳъоб, даҳ подшоҳи Ваҳӣ 17, даҳ қabilaи Забур 83 ва даҳ халқе, ки ҳамчун рамзи ҷаҳон дар нахустин қадами аҳди Худо бо Абром дар Ҳастӣ 15:18–21 баён шудаанд, ифода ёфтааст.

Оятҳои як то ҷор таърихи солҳои 1989-ро то ба иттиҳоди сегона дар қонуни якшанбе дар ояти чихилу як ифода мекунанд, ва бинобар ин онҳо бо ҷор ҳокими Рум, хати Маккабиён ва бо се ҷанги оятҳои даҳ то понздаҳ мувофиқат доранд, ки якҷоя таърихи пинҳони ояти чихилро ташкил медиҳанд.

Оятҳои панҷум то нӯҳум як хатти нубувватиро баён мекунанд, ки таърихи солҳои 538 то 1798-ро ба таври комил намояндагӣ менамояд ва мантиқҳои таърихӣ ва нубувватиро барои дарки аҳамияти вақти охиризамон дар ояти чихилум фароҳам меоварад. Ин мантиқ ояти даҳумро ҳамчун ҷавобантиқом барои таърихи оятҳои панҷум то нӯҳум тавзеҳ медиҳад ва бо ин амал мантиқи соли 1989-ро муайян месозад. Ин маъно дорад, ки оятҳои як то бисту сеюми Дониёл ёздаҳ панҷ хатти нубувватиро намояндагӣ мекунанд, ки бо таърихи пинҳонии ояти чихилум ҳамроҳанг шудаанд. Ҷаҳор ояти аввал дар бораи Трамп мебошанд, ҳаштумин подшоҳе, ки аз миёни он ҳафт аст ва таъйин шудааст, ки подшоҳи даҳ подшоҳ дар подшоҳии ҳафтуми Ваҳӣи ҳабдаҳ бошад.

Оятҳои панҷум то даҳум таърихеро муайян мекунанд, ки то соли 1798 ва то соли 1989 мерасад, ки он таърихи ояти чиҳилум аст. Оятҳои даҳум то понздаҳум таърихи се ҷанги ноибиро муайян мекунанд, ки аз соли 1989 оғоз меёбанд, дувумаш дар соли 2014 оғоз меёбад, сипас сарватмандтарин президент дар соли 2015 бархост. Он сарватмандтарин президент дар соли 2020 кушта шуд, ва дар соли 2022 ҷанги Рафия шиддат гирифт, ва баъд сарватмандтарин президент дар соли 2024 бозгашт, ва дар соли 2025 сари ҳайвон ва сари сурати ҳайвон ҳар ду ба мансаб савганд ёд карданд.

Мо ин мавзӯяхоро дар мақолаи наубатӣ идома хоҳем дод.